

شکل ۱۶-۲۰ تحلیل تغییرات متولی بروند قلب و فشار دهلیز راست بعد از بازشدن ناگهانی یک فیستول بزرگ شریانی وریدی (AV). مراحل تحلیل که با نقاط تعادلی نشان داده شده‌اند شامل A، شرایط طبیعی؛ B، بلافاصله بعد از بازشدن فیستول AV؛ C، حدود ۱ دقیقه بعد از فعل شدن رفلکس‌های سمپاتیک؛ و D، چند هفته بعد که موجب افزایش حجم خون و شروع هیپرتروفی قلب شده است.

اثر بازشدن یک فیستول بزرگ شریانی وریدی.
شکل ۱۶-۲۰ مراحل مختلف تغییرات گردش خون را بعداز بازشدن یک فیستول بزرگ شریانی - وریدی یعنی برقراری رابطه مستقیم بین یک شریان بزرگ و یک ورید بزرگ را نشان دهد.

۱ - دو منحنی که در نقطه A همدیگر را قطع می‌کنند،
حالت طبیعی را نشان می‌دهند.

۲ - به محض بازشدن فیستول شریانی - وریدی منحنی‌هایی ایجاد می‌شوند که در نقطه B همدیگر را قطع می‌کنند. آثار اصلی این عمل عبارتند از: (۱) هنگامی که خون اجازه می‌یابد تا تقریباً بدون هرگونه مانع و به‌طور مستقیم از شریان بزرگ به دستگاه وریدی جریان یابد و از بیشتر اجزای مقاومتی گردش خون محیطی عبور نکند، مقاومت در برابر بازگشت وریدی بسیار کم می‌شود و منحنی بازگشت وریدی ناگهان به شدت به سمت بالا خم می‌شود. (۲) سطح منحنی برون‌ده قلب کمی افزایش می‌یابد زیرا بازشدن فیستول موجب کاهش مقاومت محیطی می‌گردد و بدین ترتیب فشار شریانی در مقابل فعالیت پمپ قلب که با سهولت بیشتری انجام می‌گیرد، به‌طور حاد افت می‌کند. برآیند آنها با نقطه B نشان داده می‌شود این عمل موجب می‌شود که برون‌ده قلب از 5L/min به 13L/min افزایش یابد و فشار دهليز راست نیز به حدود $3\text{mmHg} +$ برسد.

۳ - نقطه C نشانگر آثاری است که بعد از حدود ۱ دقیقه دیده می‌شود؛ زیرا در این زمان رفلکس‌های عصبی سمپاتیک فشار شریانی را تقریباً به مقدار طبیعی بازمی‌گردانند و دو اثر دیگر ایجاد می‌کنند؛ (۱) افزایش میانگین فشار پرشدن جریان عمومی خون از 7 mmHg (زیرا کلیه شریان‌ها و وریدها تنگ می‌شوند)؛ و بدین ترتیب منحنی بازگشت وریدی 2 mmHg به راست جابجا می‌شود و (۲) بالا رفتن بیشتر منحنی برونده قلب به علت تحریک سمپاتیکی قلب. اکنون برونده قلب به 16 L/min و فشار دهلیز راست به حدود 4 mmHg افزایش یافته است.

۴ - نقطه D اثر ذکر شده را بعد از گذشت چند هفته نشان می‌دهد. تا این زمان حجم خون افزایش یافته است. زیرا هم کاهش مختصر فشار شریانی و هم تحریک سمپاتیک باعث کاهش برونده کلیوی شده‌اند. اکنون میانگین فشار پرشدن جریان عمومی خون تا $12\text{ mmHg} +$ بالا رفته است و منحنی بازگشت

وریدی را 3 mmHg دیگر به سمت راست جابجا کرده است.
همچنین باز اضافی بر قلب در مدت طولانی موجب هیپرتروفی
عضله قلب شده است. این عامل هم منحنی برونده قلب را بیشتر
بالا می‌برد. بنابراین اکنون نقطه D نشانگر برونده قلبی حدود 10 mmHg
و فشار دهلیز راست حدود 6 mmHg است.